

թէ մասնաժողովի, թէ համալսարանի և թէ իմ կողմից։

Այս բոլորից յետ ժողովը դիմեց իր գրադմուշը-ներին։ Կարգադրուեցան հետևյալ յօդուածները 1) պրոֆէսոր Վազէնի իմաստալից ճառը ազատութեան նշանակութիւնը, որի բովանդակութեան հետ ես կը ծանօթացնեմ ընթերցողներին 2), նախագահ Բէկէտովի 2 առաջարկութիւնները ա) Բոլորիս հետադրուելու համար մի էկոպիդիցիա կազմել, բ) բոսանիական հաւաքածուներ կազմել, 3) պրոֆէսոր Կէստէրի երկու առաջարկութիւնները ա) Կրթի բնապատմական հետազոտութեան համար մասնաժողով նշանակել, բ) մի մշտական մասնաժողով նշանակել Ռուսաստանի ձրկներին կեանքը և ձկնորսութիւնը քննելու։ Այս բոլոր առաջարկութիւնները ժողովը համալրութեամբ ընդունեց և յանձնեց համապատասխան բաժանմունքներին աւելի մշակելու համար։

Ժամը 3-ին նիստը փակվեցաւ։ Ժամը 5-ին ճիշդմուտ հիւրանոցում նշանակված էր ճաշ, որին ներկայ էին մօտ 500 հոգի։ Այդտեղ խմբին կայանք, համալսարանի, բէկետովի և ուրիշ անուանի գիտնականների կենացը։

Հ. Առաքելեանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԱԼԷՔՍԱՆԴՐՈՎՈՒՅՑ մեզ գրում են. «Այս տարի ձիւնը շատ եկաւ և ստորիկ ցուրտ է։ Ուտե-լիքները թանգ են։ Թատրոնստեղծները խումբը յաւնվարի 3-ին յօդուած Սահականուչիան օրիորդա-կան դպրոցի ներկայացրեց «Այն և նախագա-լարմունք» և «Պառաւանքի խրատ»։

Խնդրում ենք մեր թղթակիցներին փոխի հետ յօդուածներ կամ թղթակցութիւններ չուղարկել։ Զօդուածները պէտք է առանձին ծրարներով ուղարկել։ Խնդրում ենք նոյնպէս հասարակ նամակ-ների հետ, փող չուղարկել։

Մեզ հաղորդում են ՀԻՆ-ՆԱԽԻՋՆԻԱՆԻՑ, որ այնտեղի երկու բաղանջները շատ վատ են պահ-վում։ Զուրը մի տեղ աճարկված է և այդ ջրի մէջ լողանում են բոլորը, թէ հիւանդները և թէ առողջները։ Նորերում այդ ամբարկած ջրի մէջ երկու երեսներին էլ ընկել, որոնցից մէկին աղատեցին, իսկ միւսը խեղդվեց։

ՍՂՆԱԽԻՑ մեզ հաղորդում են, որ այդտեղ սաս-տիկ ցրտեր են սկսվել և մեծ քանակութեամբ ձիւն է եկել։ Քամին անցուղարմանի աչքերը ձիւնով է լցնում։

Մեզ հաղորդում են ՀԻՆ-ՆԱԽԻՋՆԻԱՆԻՑ, որ թէ քաղաքում և թէ չընկալաներում մեծ քանա-կութեամբ ձիւն է եկել։ Շրջակայ սարերի ճանա-կութիւնները փակվել են։ Մի քանի օր սրանից առաջ մի կին Հին-Նախիջանից ուղևորվել է Շրջա-մանուտ գիւղը։ Դանսպարհին կնոջը սպանել են և ջրհորն են գցել։ Այդ սպանութեան պատճառով կալանաւորված են սպանվածի 20 տարեկան հա-րազատ որդին և երիտասարդ դերձակ վա-րպետը։

ՍՂՆԱԽԻՑ մեզ գրում են. «Այստեղ թանգու-թիւնը դեռ ևս չարմանակվում է։ Գինին, որ այս տարի այնքան առատ էր, որ ամաններ չէին գոր-նում մէջ անելու, նոյնպէս շատ թանգ է ծախվում։ Ամենահասարակ գինու թուզին 60 կ. արժէ։

Մեզ հաղորդում են ՀԻՆ-ՆԱԽԻՋՆԻԱՆԻՑ, որ նոյնների 30-ին մի քանի թուրք ֆուրգոնչի-ներ թիֆլիսում ապրանք են վերցրել Հին-Նախի-ջան հասցնելու։ Վաճառականները իրանց ապ-րանքները լիովին չեն ստացել, իսկ ֆուրգոնիցի-մէկը բոլորովին տեղը չէ հասել։

ՍԱՆԱՀԻՆ գիւղից մեզ հաղորդում են, որ անդալան ուսումնարանը վերջին ժամանակները նոր ուսուցչի նորոյով բաւական բարեկարգվել է։

ԹԱՓԱՋԻԿ գիւղից յօդուած «Արարատեան» ըն-կերութեան ստացանք 10 բուրդ, որ հաւաքված է հետեւեալ անձինքներից։ Արղանգուկեանց, Մ. Քէ-սեանց և Թ. Պողոսեանց։

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՐԳԻՍԻՑԻՑ

Կ. Պոլիս, 22 դեկտ. 79

Երեք ընկերութեանց միացման մասին հոս բու-րը բարեմիտ անձանց ձգուեցը չեն պատկեր։ Նո-րերն հրատարակվեցաւ տեղիս ամենաշատ տա-րածված թերթին մէջ, «Թէրեմանը Էֆերիս» լը-րագրում մի հայերէն յօդուած այդ ընկերութեանց միացման մասին։ Զօդուածը, պիտի խոստովանեմ, խիստ է գրված և սարսափելի յարձա-կութիւններ բերին յիշեալ յօդուածին դէմ։ Դադո-ւորդն այն յօդուածով բաւական գրգռված՝ օրէ օր միութեան գործը աւելի բարձր ձայնով կը պա-հանջէ։

Հօռմը իր վաղէմի քաղաքականութիւնն վերըս-տին ձեռք առնուլ սկսած է։ Նորա ցանկութիւնն էր Արեւելքի բոլոր կաթօլիկներն, առանց խորու-թեան ազգի, միացնել մի մականի ներքե և այդ մականն այժմ տալիս է Հասունի, իր ամենախոր ծառայի։ Հեռագիրը հաղորդեցին թէ Հասուն պա-պի կողմէն պիտի երթայ չորհաւորելու Սուլթա-նին իսլամ նոր տարւոյ առթիւ, թէ հրաման ըս-տացեր է Հօռմէն կարգադրելու կղերական իրա-ւասութիւնն (droit ecclesiastique) Արեւելքի մէջ Բ. Գրան հետ, հաղորդեցին նաեւ, թէ Հասունը մօտ օրից գնալու է Հօռմ կարգի-ն աւելի աստիճան ընդունելու։ Այս ամենն ա-նեկրկայ նշան է թէ Հօռմը կամի Հասունի ձեռ-քին և նրա իշխանութեան տակ համախմբել արե-ւելեան բոլոր կաթօլիկներին և ինքն Հասուն այլ ևս ինքն իրեն «պատրիարք հայոց» չանուանէր, այլ «կաթօլիկաց պատրիարք», այսինքն՝ յոյն, արաբ, հայ, ղլպտի, ասորի կաթօլիկաց պատրիարք։ Այդ-պիսով հայոց ազգութեան կաթօլիկ մասը կը կը-լանվի կաթօլիկ ընդհանուր կղերական անդունդին մէջ։ Այդպէս կը գոյնայ կաթօլիկ պետութիւն մը իսլամ պետութեան մը մէջ (un état catholi-que dans un état musulman)։ Զարմանալին այն է որ այս անձոնքի քաղաքականութեան մեծագլխ-կը նպատակ ազատամիտ, հանրապետական Ֆրան-սիան, որ կը յուսայ, այդ միջոցով, իր ազգեցու-թիւն ապահովել Արեւելքում, ուր գիտէ թէ Ան-գլիա կաշխատէ ուրիշ միջոցներով հային, արաբին, յոյնին սիրտը շահել։ Այս հարցը շատ շահեկան է սերտել և ես կը ցանկայի մի աւելի երկար աշ-խատութիւն նուիրել նրան։ Ես համախմբել չեմ ձեռք թէ հայ կաթօլիկներ պիտի չը վերադառնան ի լուսաւորչական եկեղեցին։ Ես կը նկատեմ կը-րօնը իբր քաղաքագէտ, որ կը պարտի հա-շիւ առնուլ թիւրքաց և պարսից հայ ազգի ըստ-րուկ վիճակը, թէ երկրային դիրքը և թէ բարոյա-կան կրթութիւնը։ Կրօնն ալ մի գործիք է յառա-ջագիւղութեան, մի գործիք անկախութեան հասց-նելու, մի գործիք ազգայնութիւնը պահպանելու, անուշտ մինչև մէկ աստիճան։ Գեռ այդ աստի-ճանէն աստիի կողմն ենք և ոչ թէ անդիլի։ Անոր համար ևս ամենին չեմ ցանկար որ կաթօլիկու-թիւն լինի ազգին մէջ, չեմ ցանկար որ բողոքա-կանութիւն լինի։ Ազգային տեսակետէն, ազգի-ամբողջութիւնն պահպանելու դիտաւորութեամբ ազգին ապագայ քաղաքական վիճակը ապահովելու մտքով, որքան և անմիջիկա լինէր՝ անկրօնու-թիւն անգամ նախամեծար կը համարեմ, քան աղ-գային եկեղեցիէն անջատուը, քան պաշտօնական կաթօլիկութիւն ու պաշտօնական բողոքականու-թիւն։ Այս դաւանութեանց մէջ, որքան ալ նո-ցանէ մին կամ միւսը առանձին վեր առած պատ-ւական կարող են լինել, պաշտօնականն է, որ ինձ հանձնի չէ, վասն զի պաշտօնականը կարող է ազգին ընդհանրական շահերը վտանգել, թշնամի բանակներ յերեան հանել, ինչպիսի են այսօր կա-թօլիկները, լուսաւորչականներն ու բողոքական-ներն, որք մէկ մէկու տուն կը քանդեն, քանդե-լով և ընդհանուր ազգին տունը։

Կը տեսնեմ թէ ուր տարին ալ մօտ է, թէ ևս այս դիր ձեռք պիտի հասնի երբ դուք արդէն թե-ւակոխած կը լինիք ՍԱՄՆՈՐ։ Ուստի իմ ամեն անկեղծ բարեմաղթութիւնք կընեմ վասն «Մշա-կի» բարգաւաճման։

ՆԱՄԱԿ ՊԱՐՍՈՒՍԱՆԻՑ

Սպահան, 14 դեկտ. 79.

Զունիս ամի 5-ին կատարվեցաւ մի հանդիսա-ւոր ընդունելութիւն մեր քաղաքում։ Թէ հրանի

ուսաց դեսպանատան պաշտօնատար խման Ֆե-դօրովի Պախտանովը Կայսեր կողմից մի շքա-նշան պէտք է բերէր Սպահան տեղային կուսակալ արքայազն Զըլը սուլթանի համար։ Արդէն առա-ջուց Թէ հրանի ուսաց դեսպանը այնտեղի վիճա-կաւոր քահանայ տէր Գասպար Տէր Սիմոնեանի միջնորդութեամբ խմացում տուած էր Սպահանի ս. Ամենափրկիչ վանքի առաջնորդական փոխա-նորդ խաչատուր վարդապետին, որ իրանց պաշ-տօնատարը Սպահան հասնելու ժամանակ ընդուն-վի որպէս հիւր ս. Ամենափրկիչ վանքում։

Վանքում պատշաճաւոր պատրաստութիւնները տեսնելուց յետոյ, երբ մօտեցաւ գալուտան օրը, արժանապատիւ վանահայրը ուղարկեց ուսաց պաշտօնատարի ընդառաջ մի քահանայ և քսանի չափ պատուաւոր անձինք, որոնք հանդիպեցան նրան քաղաքից երեք փարսանի հեռաւորութեանը Գեազ կողմում տեղում. և ընդունեցին նրան։ Նոյնպէս և վանափառ Արքայորդին ուղարկել էր իր կող-մից ընդառաջ մի քանի պարսիկ իշխաններ, բաղ-մաթիւ արուձի և այլ մեծամեծ պատրաստութիւն-ներ և մի փառաւոր կառք, որի մէջ նստած՝ նա պէտք է մուտք գործէր քաղաքը։

Երբ ուսաց պաշտօնատարը մօտա քաղաքը, ինքը արժանապատիւ վանահայրը եկեղեցական դասի հետ, զիմաւորեց նրան ջարբաղ կողմում արքայական ճեմելիքներում, և յարգանքով ընդու-նելով, բաղմաթիւ հայ և պարսիկ աստիճանաւոր-ների հետ, զիմեցին դէպի վանքը։ Նոյն ժամին վանքի զանգակները սկսեցին հնչել, և երբ մօտե-ցան դրանը, տեղային սովորութեան համեմատ, մի ոչխար զոհեցին պաշտօնատարի ոտքերի առջև, նա ուղղակի գնաց վանքի եկեղեցին, և աղօթե-լուց յետոյ, հրաւիրվեցաւ առաջնորդարանի մեծ դահլիճը, որը փառաւոր կերպով զարդարված էր։ Նոյն ժամում արքայազն իշխանի կողմից եկան պարսիկ աստիճանաւորներ, բերելով իրանց հետ զանազան տեսակ քաղցրաւենիք, դրած արծաթեայ թանգարկն մատուցարանների վրա, և չորհաւորե-ցին ուսաց պաշտօնատարի գալուտը։

Հետեւեալ օրը ուսաց պաշտօնատարը և արժ. հայր սուրբը, առնելով իրանց հետ Կայսրի ուղար-կած շքանշանը, որ զարդարած էր բրդիխաններով, կապտադոյն ժապաւնի վրա, պատրաստվեցան տանել Արքայորդուն։ Իշխանի կողմից կանխապէս ուղարկված էին մի փառաւոր կառք և գեղեցիկ նժույգներ, որոնց վրա նստելով սկսեցին դիմել Սպահանի հին թագաւորների հողակալ պալատը, որ կոչվում է Սարիփուլդէ։ Կառքի առջևից գնում էին երկու կարգ զինուորներ, իսկ ետեւից բաղմա-թիւ զօրք։ Պալատում բարձրաստիճան պարսիկ իշ-խաններ մեծ յարգանքով ընդունեցին ուսաց պաշ-տօնատարին և հայոց հայր սուրբին, և ներկայաց-րին Արքայորդուն, որ այն օր ի պատիւ Կայսրի շքանշանին, հաղեւած էր ամենաշքեղ կերպով և չորհորով ու փայլում էր իր ոսկեհուռ, գոհարա-զարդ զգեստների մէջ։ Մատուցանելով շքանշանը Արքայորդուն, ուսաց պաշտօնատարը իր համա-աօտ ճառի մէջ յայտնեց այն միտքը, թէ զա Կայ-սրի բարեկամական զգացմունքի արտայայտութեան մի նշան է, որ ընծայում է Շահի վանափառ որդուն, և թէ երկու պետութիւնների՝ ուսաց և պարսից բարեկամական յարաբերութիւնները են և կը մնան միշտ հաստատուն, և վերջացրեց իր խօսքը բարեմաղթութիւններով Արքայորդու կենաց համար։ Այնուհետև մատուցին թէյ, զանազան տեսակ օշարակներ և քաղցրաւենիք, և բոլոր հան-դիականները գլուխ խմբարեցնելով, չորհաւորե-ցին Արքայորդուն։

Քանի օրից յետոյ Արքայորդին ընծայեց ուսաց պաշտօնատարին մի գեղեցիկ արաբական նժույգ, և հրաւիրելով նրան ու արժ. հայր սուրբին իր պալատը, հիւրասիրութիւնից յետոյ, ինքը անձամբ տարաւ նրանց իր հարուստ թանգարանը, և ցոյց տուեց բոլոր հազաւորեալ հուշարձանները, որոնք պարսից հին թագաւորների ժամանակներից սկս-ված, մեծ խնամքով պահված էին այնտեղ։ Զետոյ ընծայեց պաշտօնատարին իր լուսանկար պատկե-լը, որ դրած էր ոսկի չըմանակի մէջ զարդարած ալմազներով և զանազան թանգարկն անկերով։ Իսկ իր վերջին հրաժարական այցելութիւնը տալու ժամանակ ուսաց պաշտօնատարը ստա-ցաւ նորին վանափառութիւնից մի թանգարկն բրդիխառ մատանի, և նրա երկու ծառաները, ո-րոնցից մէկը հայ էր, Զարութիւն անունով, իւրա-քանչիւրը ստացան 200 թուման պարսից ոսկի։ Աւելացնում ենք և այն, որ քաղաքի մեծ խմամ-ջումայ պարսից դեսպետը նոյնպէս իր կողմից պատուատիրեց ուսաց պաշտօնատարին, և ուղար-կելով մի քանի մատուցարանով քաղցրաւենիք, չորհաւորեց նրա գալուտը, որի տեղ ընդունեց պաշտօնատարի փոխադարձ այցելութիւնը։ Ուսաց պաշտօնատարի ամբողջ ներկայութեան

ընթացքում, վանքի կառավարութիւնը միշտ պառ-ւաստ ունէր բոլոր պիտոյքները, որ կը պատշա-ճէին նրա արժանաւոր հիւրերի ընդունելութեան համար։ Ինքու էին ամեն օր փառաւոր ճաշեր և ընթերցանք, բոլոր վանքի հաշուի փոխադարձա-պէս հիւրասիրվեցան նաեւ քաղաքի բրիտանայ հասարակութեան նշանաւոր անձինքներից, որոնց մէջ ուշադրութեան արժանի են՝ պ. Ստեփաննոս Աղանուրեան հայազգի բրիտանական գործակա-տարը, պ. Խոջայ Խաւոֆ վաճառականապետը, միստր Գիոնիս անգլիացին, արքայորդու բժշկա-պետը, որը մի և նոյն ժամանակ Զուլայի զըպ-րոցների տեսուչ է, և պ. Մկրտիչ Զովանիսեան Զուլայի ստորկանութեան ղեկավարը (գարու-ղայ)։

Զունիս 10-ին կիրակի օրը, վանքի տաճարի մէջ պատարագ մատուցվեցաւ և կատարվեցաւ մաղթանք Կայսրի ազատութեան համար։ Պատարա-գին ներկայ էր ուսաց պաշտօնատարը և քա-ղաքի հայ հասարակութիւնը։

Տասն և հինգ օր մնալով վանքում, ուսաց պաշտօնատարը, որպէս հանդէսով ընդունված էր նոյնպէս պատուով ճանապարհ զըմեցաւ դէպի Թէ հրան։ Արժ. հայր սուրբը և նա, նստելով Ար-քայորդուց յատկապէս ուղարկված կառքի մէջ, զինուորների և հեծելազորների առաջնորդու-թեամբ զօրաւ եկան քաղաքից, և իջնանցին մի գիւղում, ուր Արքայորդին փառաւոր ընթերց էր պատրաստել տունը, և այնտեղից բաժանվե-ցան։

Վերջացնելով նամակս, հարկաւոր եմ համարում յիշել և այն, որ Թէ հրանի ուսաց վանք. դես-պանը իր երկու նամակների մէջ, որոց մէկը ու-ղարկած էր Արքայորդուն, իսկ միւսը Զուլայի ս. Ամենափրկիչ վանքի առաջնորդական փոխանոր-դին, յայտնել էր թէ իր և թէ իր տէրութեան համակրութիւնը դէպի Սպահանի հայ հասարա-կութիւնը։ Մի և նոյն միտքը յայտնել էր նա և Արքայորդու նամակի մէջ, խնդրելով, որ նա առանձին ուշադրութեան դարձնէ հայերի վրա, ո-րոնք ապրում են Սպահանում և չընկալալ գիւղե-րում։ Արքայորդին, որպէս ամբողջ Սպահանի նա-հանգի կուսակալը, պատասխանեց վանք. դեսպա-նին, թէ ամեն վանք գործ կը դնէ, որ հայերի վիճակը հանգիստ և ապահով լինի, և իր նորոյ ու հովանաւորութիւնը անպակաս պիտի անէ այդ ազգից։ Իսկ արժ. խաչատուր հայր սուրբը իր գրութեան մէջ, որ առաքեց դեսպանին ուսաց պաշտօնատարի ձեռքով, ծրարեց 15 յօդուածնե-րով այն բոլոր բարենորոգումները, որ անհրաժեշտ էին Սպահանի հայոց վիճակը բարելոքելու համար, և խնդրեց դեսպանի միջնորդութիւնը նրանց գոր-ծադրութեան մասին։ Զուտով ենք, որ դեսպանի չնորհիւ կատարումն կը ստանան։

Ուսաց պաշտօնատարը միկնեցաւ վանքից, ընծայելով 30 թուման հայոց աղքատաց արկղին և 10 թուման կուսանաց անապատին։ Ատենադպիր ս. Ամենափրկիչ վանքի Աւետիք Կ. Մ. Զոհրապեանց։

ՄԵՍԿԻՆ ԶԵՆԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՑ

ԿԱՆ, 11/23 յունվարի։ Կայսրուհին վատ չը քնեց, քունը ընդհատվում էր հազով, քըր-տիւնը չափաւոր էր. օրուայ ընթացքում բաւականացուցիչ կերպով ճաշեց. ջերմութեան աստիճանը երեկոյան 38 էր, իսկ երակի զարկը 108. առաւօտը ջերմութեան աստի-ճանը 37,8 էր, իսկ երակի զարկը 116։

10/20, 11/23 յունվարի։ Թէ հրանից հա-ղորդում են, որ Ռուսաստանը աշխատանք խանի հետ պայման է կապել, որպէս զի թոյլ տրվի նաւերին ուսաց գործերով անց-նել Ամուդարյայի վրայով։

Կ. ՊՈԼԻՍ, 13/24 յունվարի։ Հաւատարմութեամբ են, որ թիւրքաց և պարսից կառավարու-թիւնները բանադնացութիւններ են սկսել ստորագրելու մի դաշնագրութիւն, որի զօրու-թեամբ պէտք է ապահովանել Պարսից ծո-ցը ծովային մի մեծ պետութեան խորամանկ դիտաւորութիւններին։ Այս գործը անմիջա-պէս քննվում է սուլթանի և պարսից դես-պանի մէջ, որը մի շարքովայ մէջ երեք անգամ գնաց սուլթանի պալատը։

Խմբագիր—հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՄԵՐՈՒՆԻ